

Kapitel III (art. 30-39): Sundhedsbeskyttelse

Traktatens bestemmelser vedrørende sundhedsbeskyttelse omhandler i hovedsagen 5 punkter. For det første fastsætter Kommissionen grundlæggende normer for a) tilladelige maksimumdoser for bestråling, b) maksimal tilladelig samlet bestråling og kontaminering samt for c) lægekontrol med arbejderne. Disse normer er i 1959 fastsat ved direktiv (E. F. T. nr. 11 af 20. februar 1959) og ændret ved direktiv i 1962 og 1966 (henholdsvis E. F. T. nr. 57 af 9. juli 1962 og E. F. T. nr. 216 af 26. november 1966). Medlemsstaterne forpligter sig til at gennemføre de lovmæssige eller administrative bestemmelser, som er nødvendige for at sikre overholdelsen af disse normer og overvågelsen heraf. For Danmarks vedkommende giver lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m. v. af radioaktive stoffer den fornødne hjemmel. For det andet regler om ekstra sikkerhedsforanstaltninger ved særligt farlige eksperimenter og om godkendelse forud for iværksættelsen af disse, såfremt virkningerne af eksperimenterne kan antages at ville berøre andre medlemsstats territorier. For det tredje kontrol med graden af radioaktivitet i luften, vandet og jorden i hver af medlemsstaterne. Henslinger eller om fornødent direktiver vedrørende den tilladelige aktivitetsgrad gives af Kommissionen. En stat, der ikke overholder et udstedt direktiv herom, kan indklages for domstolen. For det fjerde særlige regler vedrørende bortskaffelse af radioaktivt spild i enhver form. Medlemmerne skal underrette Kommissionen om alle almindelige data vedrørende ethvert projekt desangående. Endelig for det femte opretter Kommissionen i det fælles forskningscenter en materialesamling og en afdeling for studier af beskyttelsesspørgsmål, som har til opgave at give Kommissionen tekniske oplysninger og bistå ved udførelsen af de opgaver, som pålægges Kommissionen i beskyttelsesanliggender. Der arbejdes løbende med ajourføring af bestemmelserne i grundnormerne.

De hidtil af EURATOM fastsatte grundnormer følger anbefalingerne fra den Internationale Kommission for Radiologisk Beskyttelse (ICRP), som ligger til grund for de danske regler på dette område.

Kapitel IV (art. 40-44): Investeringer

Det er ikke Fællesskabets opgave i almindelighed at opføre eller drive atomkraftværker

eller anden atomindustriel virksomhed, men for at lette en samordnet udvikling af medlemslandenes investeringer på atomenergiens område skal medlemslandene give Kommissionen meddelelse om investeringsplaner inden for visse industrisektorer, som nærmere er defineret i traktatens bilag II. Kommissionen kan med medlemsstaternes, personers og virksomheders tilladelse offentliggøre de investeringsplaner, der er meddelt den, og i øvrigt skal Kommissionen regelmæssigt udarbejde vejledende programmer vedrørende produktionsmål for atomkraft og de investeringer af enhver art som disses opfyldelse kræver.

I medfør af bestemmelserne i kap. IV er udstedt to forordninger (E. F. T. nr. 17 af 6. oktober 1958 og E. F. T. nr. 25 af 27. november 1958), der angiver henholdsvis de investeringsprojekter, der skal meddeles Kommissionen og de tekniske data, der skal meddeles vedrørende disse projekter.

Kapitel V (art. 45-51): Fællesforetagender

EURATOM-traktaten giver mulighed for at virksomheder, som er af ganske særlig betydning for atomindustrien inden for Fællesskabet, kan etableres som fællesforetagender. Status som fællesforetagende indebærer for en virksomhed mulighed for opnåelse af visse privilegier med hensyn til afgifter, beskatning m. v. Disse privilegier er opregnet i traktatens bilag III. Endvidere kan Fællesskabet deltage i finansiering af et sådant fællesforetagende.

I henhold til beslutninger af Rådet er hidtil opført fire atomkraftværker med status som fællesforetagende: et fransk-belgisk atomkraftværk samt tre tyske atomkraftværker.

Beslutningerne vedrørende disse fire foretagenders oprettelse, ændringer i statutterne samt vedrørende de indrømmede privilegier er angivet i oversigten over retsregler udstedt i medfør af EURATOM-traktaten.

Kapitel VI (art. 52-76): Forsyninger

Kapitlets hovedformål er at sikre Fællesskabets brugere lige adgang til forsyninger med malm, udgangsmateriale og specielle fissile materialer gennem en fælles forsyningspolitik. Til dette formål er oprettet et Agentur, som har finansiell selvstændighed, men som i øvrigt er undergivet Kommissionens kontrol. Agenturet har optionsret til medlemsstaternes produk-